

Artist Statement

Kira Carpelan

(english)

In my work I want to create a world of its own though with a twisted humour building upon something already seen. It is often a narrative, or a broken narrative.

Inspired by film and theater I use drama and characters to make visible an unconscious and intuitive, but still learned identification process. My material is images from film, tv, literature, fashion and advertising. Many of my works are a kind of pastiche, an intentional imitation, commenting or mirroring. I use conventions for storytelling and commercial image production to enact contemporary ideas on how people look and move. Ideas on what is attractive and interesting that has stiffened to clichés. I use both myself and actors as objects.

The film and research project "The Woman Without Qualities" (2008) is a study of how female characters are presented in Western feature films. The video works "The Model Factory" (2011) and "Kata" (2012) investigate the image conventions of the fashion industry. Sometimes the story is true in the sense that it is authentic. What is told has happened but been reformulated, poeticised, like in the text pieces "Dilemma of Becoming" (2007) and "115 Days Out of Memory" (2007). My up until now most personal and infinite work is an interactive map of my childhood memories from Kiruna, "Hometown Part 2" (2004).

(svenska)

I mitt arbete önskar jag skapa en värld som är sin egen men som med en vriden subtil humor påminner om något man redan sett. Ofta en berättelse, eller en sönderslagen berättelse.

Inspirerad av film och teater använder jag drama och roller för att synliggöra en omedveten och intuitiv men ändå inlärdd identifikationsprocess. Mitt material är bilder hämtade från film, tv, litteratur, mode och reklam. Många av mina arbeten är en slags pastisch, ett medvetet härmande, kommenterande eller speglande. Jag använder konventioner för berättande och kommersiell bildproduktion för att gestalta samtida idéer om hur människor ser ut och rör sig. Idéer om vad som är attraktivt och intressant som stelnat till klichéer. Jag använder både mig själv och skådespelare som objekt.

Filmen och forskningsprojektet "Kvinnan utan egenskaper" (2008) är en studie av hur kvinnliga karaktärer presenteras i västerländsk spelfilm. Videoverken "Modellfabriken" (2011) och "Kata" (2012) undersöker modevärldens bildkonventioner. Ibland är berättelsen sann i bemärkelsen autentisk. Det som berättas har hänt men omformulerats, poetiserats, som i textverken "Dilemma of Becoming" (2007) och "115 dagar ur minnet" (2007). Mitt hittills mest personliga och oändliga arbete är en interaktiv karta över mina barndomsminnen från Kiruna, "Hemstad del 2" (2004).